

คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๒/๒๕๔๘

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ (สมาชิกเทศบาลนครนครราชสีมา) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ร้องว่า เทศบาลนครนครราชสีมา ได้ทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๘ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๑ และ มาตรา ๒๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๘) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ กำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมเอกสารประกอบ รวมทั้งแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมาภายใน ๓๐ วัน ทั้งนี้ มาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ดังนั้น

(๑) กรณีเข้ารับตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา สมาชิกและผู้บริหาร ต้องยื่นบัญชีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ ต้องยื่นภายในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒

(๒) กรณีพ้นจากตำแหน่งฯ ต้องยื่นภายในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓ และ

(๓) กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ต้องยื่นบัญชีภายในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๔

ปรากฏว่า นายสิทธิพล หรือสิทธิพล จิตรภูมิศักดิ์ ผู้ถูกร้อง ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่งไม่ครบถ้วน กล่าวคือ มิได้แนบเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา และไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี

LIART

สำนักงานเทศบาลนครนครราชสีมา ได้มีหนังสือที่ นม ๕๒๐๐๑/๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่องขอเชิญชี้แจงการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (เพิ่มเติม) กรณีที่ เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ได้เดินทางไปราชการตรวจสอบบัญชีที่สำนักงานเทศบาลนครนครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยได้แจ้งไปยังผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนครราชสีมา ซึ่งรวมถึงผู้ถูกร้องด้วย ปรากฏลายมือชื่อนายอัมรินทร์ เอื้อนกลาง เป็นผู้รับหนังสือดังกล่าว แทนผู้ถูกร้อง แต่เมื่อถึงวันเวลาตามกำหนดนัดผู้ถูกร้องก็มิได้ไปพบหรือส่งตัวแทนไปพบ เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและชี้แจงการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือส่งมอบเอกสารแต่อย่างใด

สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือติดตามการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบรวมจำนวน ๘ ฉบับ โดยมีหนังสือส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกร้อง จำนวน ๗ ฉบับ และมีหนังสือไปยังจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๒ ฉบับ แต่ไม่สามารถส่งหนังสือแก่ผู้ถูกร้องได้

เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ติดต่อทางหนังสือกับผู้ถูกร้อง โดยตรงและประสานงานโดยขอความร่วมมือจากทางจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ผู้ถูกร้องมาดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงในการไม่ยื่นเอกสารประกอบกรณีเข้าและพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ และกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ไม่เป็นผล เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. จึงได้ไปสอบปากคำพยานบุคคลได้ความว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ไปประกอบอาชีพอยู่ในต่างประเทศ ได้ติดต่อโดยโทรศัพท์ทางไกล เมื่อทราบเรื่องแล้วผู้ถูกร้องก็รับว่าจะดำเนินการติดต่อกับสำนักงาน ป.ป.ช. เอง

การพิจารณาของผู้ร้องในการประชุมครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๗ เห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ โดยผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่ง แต่มิได้ยื่นเอกสารประกอบที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้ง

มิได้แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา และผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด แม้ว่าสำนักงาน ป.ป.ช. จะได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบถึงหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวและให้ชี้แจงเหตุผลที่ยังมิได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีกรณีเข้ารับและพ้นจากตำแหน่ง รวม ๕ ครั้ง ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ฉบับลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ฉบับลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี รวม ๒ ครั้ง ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ แล้วก็ตาม แต่ผู้ถูกร้องก็มิได้ชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นเอกสารประกอบ และการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วน จึงเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด

ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องแล้วให้รับไว้พิจารณาวินิจฉัย และส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ถูกร้องเพื่อยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องได้รับการคัดเลือกจากพรรคพลังธรรมจังหวัดนครราชสีมา ให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา ในครั้งแรกของการได้รับการยกฐานะจากเทศบาลเมืองเป็นเทศบาลนคร โดยปีแรกที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา สภาเทศบาลมีการประชุมเพียง ๒ สมัย และจะมีการประชุมเพิ่มเติมเมื่อฝ่ายบริหารจะใช้จ่ายเงิน จึงเรียกมาประชุมเพื่อพิจารณาและผ่านงบประมาณ ซึ่งปีแรกสภาเทศบาลนครนครราชสีมาได้เลือกให้นายประชิด วงษ์มณี

เป็นนายกเทศมนตรีคนแรก และต่อมาได้ยื่นใบลาออก โดยนายบวร ศรีวิไลลักษณ์ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีคนต่อมา เมื่อครบวาระแล้ว ผู้ถูกร้องได้สมัครลงแข่งขันในนามกลุ่มโคราช ๒๐๐๐ ซึ่งส่งลงสมัคร จำนวน ๗ คน กลุ่มนายบวร ฯ ในนามกลุ่มประสานมิตร ส่งลงสมัครจำนวน ๒๔ คน และกลุ่มโคราชพัฒนา ส่งลงสมัครจำนวน ๒๔ คน เมื่อไม่ได้รับเลือกตั้งผู้ถูกร้องจึงได้ไปประกอบอาชีพอย่างอื่น ในที่สุดผู้ถูกร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไปตามคำขอของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คดีมีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมืออยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย”

มาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า “บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๒๕๕ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกระทำความดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า ...(๘) ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลนคร...

มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา... และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นกรเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นกรพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง...

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่งนอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มีปัญหาต้องพิจารณาข้อแรกว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาเทศบาลนครนครราชสีมา จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง (๖) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๘) มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้อง ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

มีปัญหาต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ฯ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๒๕๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ การยื่นบัญชี ฯ ดังกล่าว นอกจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วยังจะต้องยื่นเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย กรณีตามคำร้องข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง แต่มิได้ยื่นเอกสารประกอบที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งมิได้แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมาและผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบ ในกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบถึงหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวและให้ชี้แจงเหตุผลที่ยังมิได้ยื่นเอกสารประกอบบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง รวม ๕ ครั้ง ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ฉบับลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๖ ฉบับลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ฉบับลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี รวม ๒ ครั้ง ตามหนังสือ

ฉบับลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖ แล้วก็ตาม แต่ผู้ถูกร้อง ก็มีได้ชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นเอกสารประกอบ และการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้องครบถ้วน ประกอบกับผู้ถูกร้อง ได้ยื่นคำชี้แจงในชั้นพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ปฏิเสธว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ หรือไม่ และในที่สุดก็ยินยอมให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไปตามคำร้องของผู้ร้องได้ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ